

Het Slierechs Dialect nummer 856

“Blijf maaaaar!”

't Beurde vleede week in een caffetaoriao in een klaain durrepie op de Veluwe. We hadde net een prachtige netuurwandeling in 't Abberdbos gemaakt, in de polder vlakbij Elburg, naebij 't Drontermeer. 't Was d'n eerste échte wandeling nae 'n knieoperaosie van twêê maonde geleeje. 't Was zô 'n zelzaam mooien dag waerop ie van dankbaorhaaid bekant óverlôopt. Mooi weer, een schitterende netuur, blijdschap om aalle uitbundig fluitende veugeltjies en veul voldoening omdà je weer is écht kan lôôpe. Wat is 't toch kostelijk om te magge en kanne geniete. Op d'n trugweg naer 'ons hollechie' wazze we 't hêêmel êêns: we mogge best is smokkele met 't ete en genooge neme met een petatjie en een kroketjie of frikedellechie. Dan konne me op de camping lekker nog een tijd buite nae gaon zitte geniete zonder gelijk te motte gaon koke. Jaot, dat zouwe me doen! 't Was t'r gelukkig nie druk, d'r sting mor êêne man. Ik kon gelijk onze bestelling opgeve en liep nog eve naer buitene waer Besjaon al heerlijk op 't terrassie zat. Toe 'k eve laeter trugliep om te kijke of de petat al klaor was, zag 'k allêên dien êêne man; de bakmevrouw was bepaold deur de zijdeur naer 't bijbehorende bruine kefeechie gegaon. Zonder nae te denke riep 'k inêêns met 'n flinke stem: “Blijf maaaaar!”

Hêêmel verdwene

Die man en ik, we keke mekaor aan en schote aallebaai tegelijk in de lach. “Uw familie had vroeger zeker een winkel? Dat kan bijna niet anders!” Zômor uit 't niks vertelle we mekaor over vroeger. Hij mijn over z'n vaoder die een kroijenierswinkeltjie had. Hij vertelt 't met een glimlach die verraajt dat ie d'r mè plezier aan trugdenkt. Ik hum over de fietsewinkel in Wijk A và m'n opa, waer 't aaltijd zô lekker naer fietse rook. Dat 't vroeger dôôdgewoon was om as 'aage' deur de winkel naer achtere te lôôpe en dan gewoon te roepe: “Blijf maaaaar!” Nou lôôp 'k 'r aalsmor aan trug te denke. Hoe lang is 't nou aailijk geleeje dat opa en ome Jan met de zaak gestopt zijn? Dà kan makkelijk al een jaer of vijftig geleeje zijn. Nooit meer gedacht aan dat “Blijf maaaaar!” 't Beurde overal bij van die klaaine winkeltjies aan huis. En die wazze d'r nogal wat. Gao dat mor is nae in uw aage buurtie van vroeger. Inêêns schiet 'k in de lach. Stel ie voor dà je de supermart binnekomt en kaaihard roept: “Blijf maaaaar!” Ha, ha, wat zouwe ze gek kijke, hee! Of bij Intratuin, of op de meubelboulevard bij êên van die grôote meubelzaoke, of bij de Praxis. Nêênt, 't is gewoon wêér iets dat zô mor lieverlee ongemaarekt hêêmel verdwene is...

Hoe gaot 't zô?

Zô verdwijnt 'r netuurlijk aals mor meer. Zô mor is eventjies aan lôôpe bij mekaor? Neeje, d'r motte tegewoordig afspraoke gemaakt worde, soms zôwaer bij aage familie nog met d'n agendao d'rbij. Vroeger gong ie bij mekaor kortaevende. Ongelege komme? Belnêênt! Ellek bezoek wier met ope aareme ontvange. (Hoewel, d'r was ok een uitdrukking die wel degelijk 't tegegestelde bewees: ze wiere mè blek en vaareke naegetrommeld! Dus was toendertijd toch ok niet aalles aaltijd koek en aai?) Nou 'k t'r over naedenkt, vaal me nog wat op. Je hoor host nooit meer zegge: “Goejendag” of “Goejenaevend”. Toe onze waarekgroep jaere geleeje gong saome waareke met de Stichting Streektaol van d'n Alblasserwaerd en Vijfheerelande, bleek dat heulie de groet: “Dag, hoor!” as echt Slierechs bestempelde. Goh, dat was ons nò nooit opgevaalle. Aailijk weet 'k gêên êêns và nou gebruikelijk is. As ie nie meer waarekt, hê je veul minder mè vorremelijkheje te maoke en mè vreemdes. Je zie veul meer loi die je al

jaere ken en dan gaot 't aamel gemoedelijker. "Hee Jaonus, lang geleeje joh, hoe gaot 't 'rmee?" Of: "Hallo Geertie, hoe gaot 't zô?"

"Haai, skipper!"

Nog iets wà vroeger wel bij 't weggaon gezeed wier en wà je nou nog mor zelde hoort, was aailijk knap deftig voor die tijd. "Bezjoer!" was netuurlijk afgelaaid van 't Franse "Bon jour!" mor wie van 't gewone vollek had 'r net nae d'n oorlog nou Frans geleerd? Zôiets wier dan al gaauw overgenome. 'k Zal een jaer of ellef, twaolef, gewist geweze toe me in 't pierepadje in de haove aaltijd tege mekaor riepe: "Haai, skipper!" Dat hèn nie lang geduurd, glôd 'k. Nou ben 'k wel benieuwd of iemand nog zô iets weet van vroeger. 't Blijf wel boeie, hee, dat Baggerdurpstaoltje van ons. 't Verbroedert zôwaer in 'n caffetaoriao in Doornspijk! Hoe zat dat nou aailijk? Volleges mijn riepe we nooit: "Blijf mor!" of "Blijf maor!" Mor aaltijd in keurig Nederlans: "Blijf maar!" Of riepe sommiges dat ok wel in 't Slierechs? 'k Zou 't graeg is hore. Mor voor nou zeg 'k: "Bezjoer! Goejendag! Dag hoor! Tot de kijk mor weer, hee!"

Korsjonno

P.S.

Meer nieuws over de Historische Verêêniging is te vinge op www.historie-sliedrecht.nl

Opmerking [g1]: